

LONDI

Fetița visătoare

de LAUREN HOLLIDAY & NATHALIE KOENIG

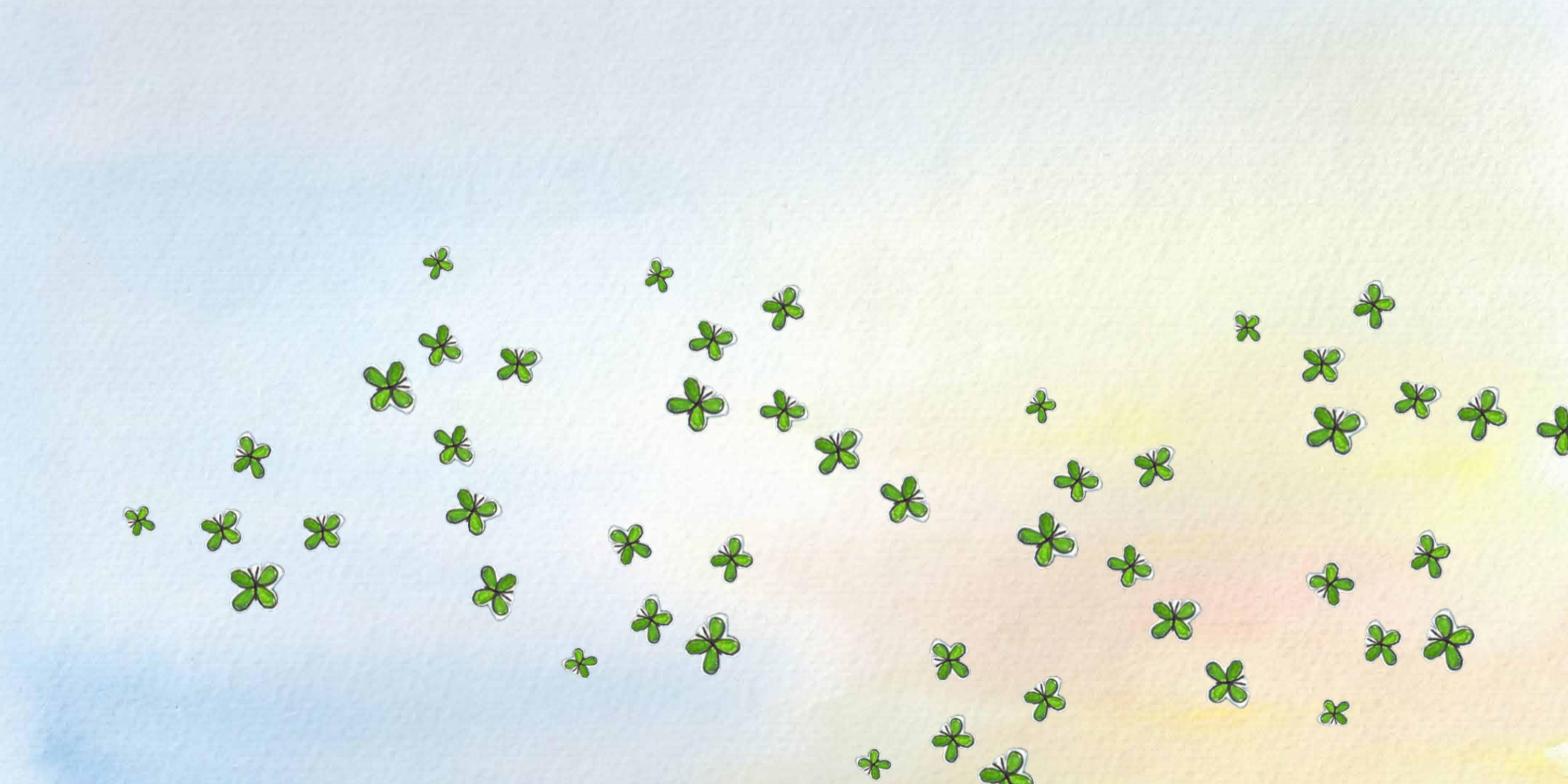

LONDI

Fetița visătoare

Cartea aceasta îi aparține

Fata visătoare

Ilustrat de Lauren Holliday

Scris de Nathalie Koenig

Proiectat de Arthur Attwell și Nick Mulgrew

cu ajutorul participanților la the Book Dash în Durban pe 7 noiembrie 2015.

ISBN: 978-1-928318-18-7

Această lucrare este licențiată sub Creative Commons Attribution 4.0 (<http://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>). Aveți libertatea de a partaja (copia și redistribui materialul în orice mediu sau format) și adapta (reamesteca, transforma, și de a construi pe material) această lucrarea în orice scop, chiar comercial. Licențiatorul nu poate revoca aceste libertăți atât timp cât respectați următorii termeni de licență:

Atribuire: Trebuie să oferiți credit corespunzător, să furnizați un link către licență și să indicați dacă s-au făcut modificări. Puteți face acest lucru în orice mod rezonabil, dar nu în nici un fel, care sugerează licențiatorul vă susține sau utilizarea. Nu există restricții suplimentare: Nu puteți aplica termeni juridici sau măsuri tehnologice care restricționează legal alte persoane de a face orice permis de licență.

Notificări: Nu trebuie să respectați licența pentru elementele materialului din domeniul public sau în cazul în care utilizare este permisă de o excepție sau o limitare aplicabilă.

Nu se oferă garanții. Este posibil ca licența să nu vă ofere toate permisiunile necesare pentru utilizarea dorită. De exemplu, alte drepturi, cum ar fi publicitatea, confidențialitatea sau drepturile morale pot limita modul în care utilizați materialul.

LONDI

Fetița visătoare

de LAUREN HOLLIDAY & NATHALIE KOENIG

Londi era o fată visătoare.
Sus pe cer ea nu vedea nori.

În loc, Londi vedea găște în zbor,
pești săltăreți și oițe pufoase.

Într-o după-amiază, Gogo ieși
din casă părând obosită.

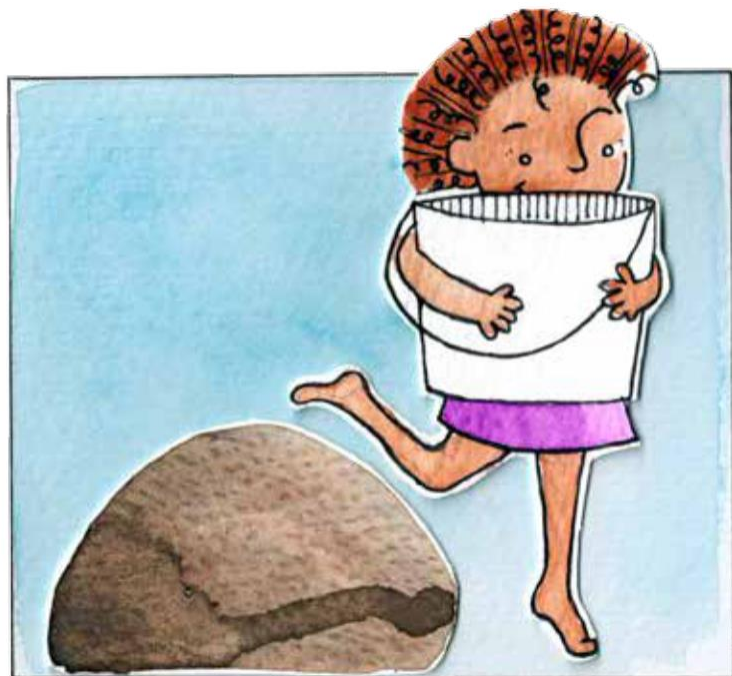
„Londi, nu mai visa!” spuse ea,
„E timpul să mergi după apă.”

Londi se ridică și le zâmbi
picioarelor ei.

„Să mergem, picioarelor! Știți
drumul până acolo!”

Londi se porni spre fântână.
Sări peste pietre.

Se furișă pe lângă casa mamei Neli.
Se repezi pe cărare în jos.

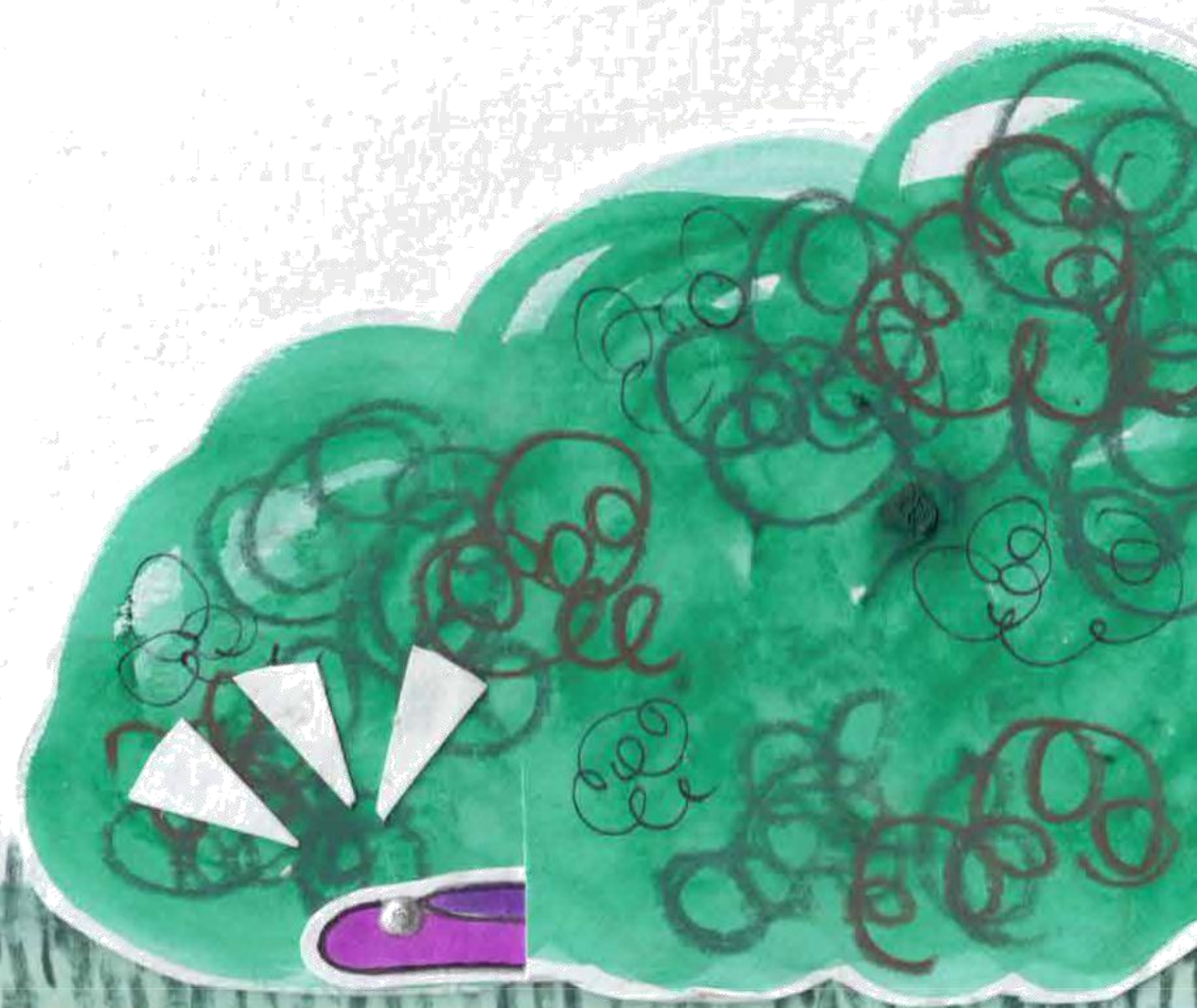

Coadă la apă era lungă.
„O, nu!”, le spuse Londi picioarelor ei.

„Va trebui să așteptăm. Haideți să stăm la coadă. Fără visare!”

„Ooo!” se miră Londi.
„Oare ce strălucește acolo?
Mă întreb cine și-a pierdut pantoful...”

„Oare i-a aparținut
unei fetițe ca mine?”

„Sau altcuiva...?”

„Ce-o fi acolo?”
Cip! Cip!

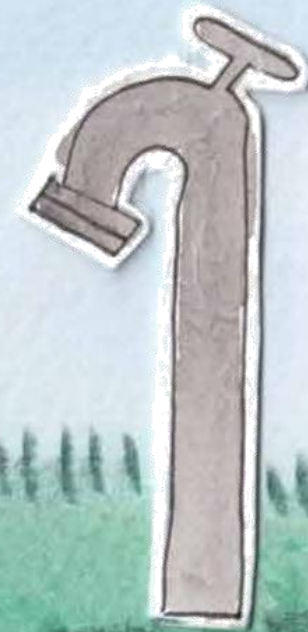
„Și ce este acea umbră mare?
O, nu! Gogo!”

„Londi, găleata ta s-a rostogolit
la vale!”

„Îmi pare rău, Gogo. M-am lăsat
furată de vise din nou.”

Umplură găleata împreună.
Londi privi soarele care se
scufundă în dealuri.

„Să mergem, micuța
mea visătoare,”
spuse Gogo.

„Uite, Gogo! Un purcel roz pe cer!”

„Of, Londi... E doar un nor,”
oftă Gogo.

Londi luă mâna lui Gogo și
merșeră împreună acasă.

